

Nr 253.

Godkänd av första kammaren den 21 maj 1926.

Godkänd av andra kammaren den 21 maj 1926.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av väckt motion om ersättning åt jägmästaren W. Fellenius för kostnader och utlägg vid uppförande av jägmästarebostad i Dorotea.

(Jordbruksutskottets utlåtande nr 47.)

Till Konungen.

I en inom första kammaren väckt motion, nr 154, har hemställts, att riksdagen ville besluta att av statsmedel ersätta jägmästaren W. Fellenius havda kostnader och utlägg vid uppförande av jägmästarebostad i Dorotea med 6,852 kronor 53 öre jämte skälig ränta från den 25 maj 1919.

Över motionen har riksdagens vederbörande utskott införskaffat den 15 mars 1926 dagtecknat yttrande från domänstyrelsen. Däri har styrelsen anfört följande.

»På sätt framgår av Kungl. Maj:ts proposition nr 126 till 1925 års riksdag har Kungl. Maj:t funnit starka billighetsskäl tala för att staten icke längre i full utsträckning vidhölle sin skadeståndsfordran mot entreprenören för uppförande av ifrågavarande jägmästarebostad byggmästaren N. A. Svanberg enligt Svea hovrätts dom den 2 november 1923, varigenom Svanberg förpliktats att till kronan utgiva skadestånd jämte ränta och rättegångskostnader på grund av bristande fullgörande av ingånget avtal om uppförande av bostad, bland annat, för jägmästaren i Dorotea revir. Kungl. Maj:t föreslog därför riksdagen medgiva, att Svanberg jämte hans borgensman Per Larsson i Mällbyn måtte mot erläggande av ett belopp av 2,000 kronor befrias från den enligt nämnda och annan samma dag meddelad dom åliggande betalnings- och skadeståndsskyldighet gentemot Kungl. Maj:t och kronan. Med bifall till två inom riksdagen väckta motioner beslöt riksdagen emellertid fullständig befrielse för Svanberg och Larsson från betalnings- och skadeståndsskyldigheten.

När Svanberg — såsom framgår av Kungl. Maj:ts förutnämnda proposition — efter att hava offrat sin och sin hustrus egendom och därtill anlitat borgensmannen Larsson till det yttersta, till följd av uppkomna svårigheter och förhållanden, som icke kunnat förutses, sett sig tvungen lämna ledningen av bostadsbygget och på hösten 1918 avrest från orten, ansåg revirförvaltaren jägmästaren Fellenius sig böra personligen ingripa för att genom,

bland annat, betalande av arbetarnas löner och anskaffande av erforderliga byggnadsmaterial försöka hålla den avstannade byggnadsverksamheten i gång och därigenom förhindra att byggnaden, som då ännu ej kommit under tak, skulle taga obotlig skada genom höstregn och annalkande vinterkyla.

Det torde av utredningen i ärendet med all tydlighet framgå, att Fellenius icke kan förvänta att av byggmästaren eller hans borgensman utfå någon som helst del av sina personliga utlägg för byggnadsarbetet vid jägmästarebostaden i Dorotea, vilka utlägg, enligt vad tidigare utretts, uppgått till det i motionen angivna beloppet 6,852 kronor 53 öre.

Under vitsordande att jägmästaren genom de av honom företagna åtgärderna otvivelaktigt avvärjt ytterligare förluster för kronan samt att de av honom utgivna förenämnda belopp kommit enbart kronan till godo, anser styrelsen för sin del förevarande framställning vara synnerligen behjärtansvärd.

Styrelsen får i detta sammanhang meddela, att medel för utbetalande av den ersättning, som kan tilldelas Fellenius, kunna utgå av tillgängliga, till styrelsens disposition ställda anslag, avsedda till kapitalökning för jägmästarebostäder.»

Under hänvisning till vad domänstyrelsen i sitt yttrande sålunda anfört får riksdagen anmäla, att riksdagen i anledning av motionen I:154 medgivit, att till jägmästaren i Dorotea revir Wilhelm Fellenius må såsom ersättning för havda utlägg i samband med uppförande av jägmästarebostad inom reviret utbetalas ett belopp av 6,852 kronor 53 öre från tidigare till anordnande av jägmästarebostäder såsom kapitalökning för statens domäners fond anvisade medel.

Stockholm den 21 maj 1926.

Med undersåtlig vördnad.
